

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

LXV. De Præposito Monasterii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

excessus predictorum Fratrum, & pro qualitate
licti imponendi eis poenitentias, ac si essent prop
sibi subditi.

21. Ipsi etiam Fratres sint predictis Prælati
dientes, & subiecti in omnibus.

13. Præterea eis conferimus potestatem, exam
di licentias Fratrum nostrorum: & quos reperer
non complese condiciones suarum licentiarum,
aliter deprehenderit esse fugitivos, gyrovagos
apostasos capi faciendi, & in custodia retinendi,
petrato etiam si opus fuerit auxilio brachij secul
ris.

14. (AD NOTITIAM EPISCOPI.) Hæc
ex indulto Apostolico tota nostra Congregatio,
Monasteria exempta sunt ab omni Ordinatione
iurisdictione, & immediatè Apostolica Sedi sub
cta: quamobrem nullo modo recurrendum est
præfatos Ordinarios.

De Præposito Monasterij

CAP. LXV.

SÆpius quidem contingit, vt per ordi
tionem Præpositi scandala grauia in Mo
nasteriis oriantur: Dum sint aliqui maligni
spiritu superbiæ inflati, qui æstimantes se
cundos Abbates esse, assumentes sibi tyran
nidem scandala nutriunt, & dissensionem
Congregatione faciunt, & maximè in illis
cis, vbi ab eodem Sacerdote, vel ab eiusdem
Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ip
etiam & Præpositus ordinatur. Quod qu

litat
at prop
latia
xami
epere
rum
uagos
medi
ij fecu
I. H
ratio
natio
edi su
m est
ordin
a in M
malig
tes se
i tyra
iones
n illis
eiffa
ab ip
d qua

fit absurdum facile aduertitur: quia ab ipso initio ordinationis materia ei datur superbiendi: dum ei suggeritur à cogitationibus suis, exutum eum esse à potestate Abbatis sui, quia ab ipsis est ordinatus, à quibus & Abbas, Hinc suscitantur inuidiæ, rixæ, detractiones, æmulationes, dissensiones, exordinationes. Et dum contraria sibi inuicem Abbas præpositusque sentiunt, & ipsorum necesse est sub hac dissensione animas periclitari. Et ij, qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus, eunt in perditionem. Cuius periculi malum illos respicit in capite, qui talis inordinationis se fecerunt autores.

Ideoque nos præuidemus expedire propter pacis charitatisque custodiã, in Abbatis pendere arbitrio ordinationem Monasterij sui. Et si potest fieri, per Decanos ordinetur, ut antea disposuimus, omnis utilitas Monasterij, prout Abbas disposuerit: ut dum pluribus committitur, vnus non superbiat. Quod si aut locus expetit, aut Congregatio petierit, rationabiliter cum humilitate, & Abbas iudicauerit expedire, quemcunque elegerit Abbas, cum consilio Fratrum timentium Deum, ordinet ipse sibi Præpositum. Qui tamen Præpositus illa agat cum reuerentia quæ ab Abbate suo ei iniuncta fuerint, nihil contra Abbatis voluntatem, aut ordinationem faciens: quia quanto prælatus est ceteris, tanto eum oportet sollicitius obseruare præcepta Regulæ. Qui præpositus, si repertus fuerit vitiosus, aut elatione deceptus superbiæ, aut cõtempтор S. Regulæ

fuerit comprobatus, admoneatur verbis, que quater : si non emendauerit adhibeat ei correctio disciplinæ regularis. Quod si que sic correxerit, tunc deiciatur de ordine Præposituræ : & alius qui dignus est, in locum eius subrogetur. Quod si & postea in Congregatione quietus & obediens non fuerit, etiam de Monasterio expellatur. Cogitemus enim Abbas se de omnibus iudiciis suis Deo redditurum rationem ; ne fortè inuidiæ, & zeli flamma vrat animam suam.

I. (ORDINATIONEM MONASTERII SVB) Sicut nobis est cura, ne Prælati existant perpetui, sed quolibet anno à sua Prælatione absoluantur, diligenter intendimus, ne Præpositus Monasterii qui secundum morem nostrum Prior Claustrum vocatur, Senioresq; ac ceteri Officiales Monasteriorum perpetui videantur.

2. Idcirco statuimus quod post absolutionem Capituli Generalis, intra octo dies, si comode fieri poterit postquam venerit Prælati ad Monasterium sibi assignatum, conuocatis omnibus Fratribus in Capitulum omnes habentes Officium aliquod vel administrationem in ipso Monasterio, effectualiter absoluantur. Ipsiq; in signum assensus predictæ absolutionis, inclinato capite reuerenter assurgant, accusantes se de excessibus suis in huiusmodi Officiis commissis, niam prostrati coram omnibus postulent : claustrum ad ipsa Officia pertinentes, si quas habent, Prælati consignet, ceteraq; omnia, vt supra in Capitulum gesimo tertio. Si debeant Monachi proprium aliquid habere : ac locum professionis teneant, nec ipsi

eius ulterius se intromittant, nisi Prælati aliter di-
 sposuerit, & eorum curam ipsis interim cōmiserit.
 3. Omnes etiam qui occasione alicuius Officij in Su-
 periori erāt loco constituti, per tres saltem dies loca
 sua Professionis teneant. Prælati verò, qui ad gene-
 rale Capitulum non accesserit: si confirmatus in eo-
 dem loco fuerit, id ipsum faciat intra octo dies, post-
 quam de ipsa confirmatione certior factus fuerit,
 4. Itaq; nutu Prælati, iuxta tenorem Regule, Præ-
 positus cateriq; officiales instituuntur; & inde rur-
 sus amoueantur, cū consilio tamen Seniorū suorū.
 5. In noua autē Officialiū vel depositione vel publi-
 catione Prælati legat in Cōuentu Ordinationes &
 admonitiones factas in Capitulo generali. Quæ ter
 in anno legenda sunt, ne quis de ignorantia se excu-
 set: cū videlicet Prælati redierit à Capitulo circa
 Festū omnium Sanctorū, & circa Quadragesimam.
 6. Constituiamus etiam, vt casu quo Prælati mo-
 reretur, aut ad Capitulum Generale proficisceretur,
 omnis eius in spiritualibus authoritas remaneat
 penes Priorem. Quæ authoritas permaneat, donec
 ad Monasterium veniat nouus Prælati vel pristinus
 reuertatur: etiam si Prælati loco relictus alteri Mo-
 nasterio interea fuisset assignatus.
 8. Volumus autem quod in ipso tempore id obser-
 uetur, quod Prælati constituerit antequam more-
 retur, vel iret ad Capitulum. Quod si Prior, aut a-
 lius superior contrafecerit, & scandalum ob id or-
 tum fuerit, deponatur. Si autem res minoris consi-
 derationis fuerit, stet per mensem in loco sua pro-
 fessionis: vt obedientiam & humilitatem discat.
 9. Similiter si contigerit Prælatum non ire ad Ca-
 pitulum, cessante causa manifesta infirmitatis

aut aliqua legitima causa, iudicio Patris Praesentis aut Visitorum approbanda, ipso facto ut ceteri Praelati fuerint in Capitulo absoluti, ipse quoque absolutus intelligatur: & in Priorem Claustralem in hoc casu, omnis tam in spiritualibus quam in temporalibus transfertur potestas, vsq; ad nouam provisionem Monasterij.

10. Secus autem, si cum licentia praefatorum, a iusto infirmitatis impedimento remanserit. Tunc enim continuat ei omnem potestatem, vsq; ad nouum Praelatum, vel suam conformationem declarantem.

11. In supradictis casibus, Cellerarij & alij Fratres qui temporalia curant, interim recurrant ad praedictum loco Praelati constitutum: ipsique parent, & eius consilio omnia faciant.

12. Sed praeter casus praedictos in loco suo remanentibus Praelati declarent quam auctoritatem relinquunt dum abesse contingat: tam circa casus repletos, quam circa reliqua occurrentia.

13. Caueant autem diligenter Priores Claustrales ne Praelatis suis absentibus, aestimantes se secundum Abbates esse, Fratribusque gratificari cupientes, inuitates facere, & praeter Ordinationum tenorem seu rationabilem consuetudinem dispensare, vel recreationes concedere villo pacto de casero praesumant: si secus fecerint, praeter alias poenas, periculum quoque depositionis subituri.

14. Quapropter ordinamus, ne amodum in eo Monasterio, in quo quis Prior fuerit, possit in Praelatum deputari, etiamsi ad gradum Praelationis alio fuerit habitatus. Qui si promouendus fuerit, in alio Monasterio promoueat.